

[Kjeld Olesen.]

lovgivning var tale om et forlig, der også omfattede fremskridtspartiet. Man søger ihærdigt at bortforklare den tekst i tillægsbetænkningen af 15. maj fra skatte- og afgiftsudvalget, hvoraf det med al tydelighed fremgår, at dette forlig er og bliver en kendsgerning; men dette spørgsmål kan jo meget let opklares, for det vigtigste i dette forlig var jo de kommende besparelser på mindst 5 mill. kr. Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, om ikke det er korrekt, at de 5 tillidspartier forpligtede sig til at spare mindst 5 mill. kr. på den kommende finanslov. Jeg vil gerne spørge, om ikke alle 5 forligspartier skal være enige om, hvilke besparelser der skal træde i stedet for dem, som eventuelt udgår af regeringens spareplan. Jeg vil gerne spørge, om ikke fremskridtspartiet skal godkende besparelser, som regeringen måtte aftale, f. eks. med socialdemokratiet.

De øvrige dele af regeringens forslag til en skattereform er jo først og fremmest, at de direkte skatter skal nedsættes med 10 mia kr. Det klares meget behændigt med besparelser for halvdelen og, hvis ikke yderligere besparelser kan opnås, så en momsforhøjelse.

Socialdemokratiet har i praksis vist, at vi er tilhængere af besparelser i de offentlige udgifter. Den tidligere regering præsterede den hidtil største samlede besparelse på en finanslov, men tingene skal jo nævnes ved deres rette navn, og de ting, som regeringen har lagt frem, har jo ikke så forfærdelig meget at gøre med besparelser. At beskatte børnetilskud er ikke en besparelse. Det er en ekstra byrde, man først og fremmest pålægger mange af de familier, der har mindst råd til det. At indføre en afgift på 15 kr. pr. lægebesøg er ingen besparelse, men det er en særlig afgift, man også lægger på borgere, der har mindst råd til det. At skubbe byrderne over på kommunerne er ingen besparelse, for borgerne skal betale de samme penge, blot på en anden måde. At udskyde anlægsudgifter er ingen besparelse, men blot at udskyde opgaver, der senere hen vil koste betydelig mere.

Socialdemokratiet vil naturligvis være villig til i de kommende måneder aktivt at deltage i sparedrøftelserne i politisk-økonomisk udvalg, men vi må have krav på at vide, un-

der hvilke betingelser vi skal gå ind i arbejdet. Forudsætningen må først og fremmest være, at regeringen giver svar på de spørgsmål, jeg her har stillet vedrørende forliget om afgifterne.

Med hensyn til regeringens forslag om en nedsættelse af de direkte skatter kan vi være enige om en del ting og meget uenige om andre. Vi er enige i, at den direkte beskatning skal lempes for mellemindkomsterne, vi skal have trækprocenterne ned. Vi er ligeledes enige i, at fradrage bør begrænses mest muligt, og at fradrag ikke bør foretages i indkomsten, men i skatten. Men vi er f. eks. helt uenige i regeringens forslag om, at kun renteudgifter, der overstiger 4.000 kr., skal være fradragsberettigede. Skal der endelig være tale om at sætte skel, så bør det være renteudgifter op til 4.000 kr. og i hvert fald ikke derover.

Jeg skal endelig gøre en bemærkning til det boligforlig, som vi indgik, jeg var lige ved at sige for ikke så forfærdelig mange timer siden, imellem partier, der repræsenterer 126 mandater i dette ting. Vi gik ind i dette forlig, fordi det betød en aktiv indsats imod den truende arbejdsløshed, som tårner sig op, og jeg skal garantere for, at socialdemokratiet skal holde de andre partier fast på dette punkt.

Socialdemokratiet gik også ind i forliget, fordi det hindrede totalt stop for det sociale byggeri, et boligmarked med frit slag for husejerne, urimelige skattefordele for parcelhusejerne og profitmuligheder i den sociale boligmasse ved udstykning af andelslejligheder. Vi kunne også sige ja, fordi det på andre områder lå tæt på vor egen politik: direkte statslån til nyt byggeri, gradvis fjernelse af overskud og underskud af egen bolig, midler til nedbringelse af begyndelseslejen i nybyggeriet samt beboerdemokrati, bytteret og uopsigelighed.

Igennem den forløbne folketingssamling har socialdemokratiet bestræbt sig på at leve op til de ord, vi tidligere har udtalt om, at vi vil være et ansvarligt oppositionsparti. Vor linje har været at bidrage til løsninger, hvor vi fandt, at det var forsvarligt, og hvor vi blev tilstrækkeligt imødekommet. Det har betydet, at vi har kunnet sige ja til noget, nej til andet. Det har også betydet gennemførelsen af selvstændige socialdemokratiske forslag. Det gælder forslaget om, at